

התחיינה העצמות היבשות האלה?

עצמות שכולם זורקים; אבל הוא התעקש ועמד על שלו. זה לא היה קל (אני תולדה של הינוך האומר, קודם תשיג תואר ותעודות, ורק אחר כך תעשה מה שאתה רוצה). אבל בעידודה של נעמי ולמרות הפחד הכלכלי הוא הפסיק את לימודיו ופנה ליצירת תכשיטים מעצמות, כשהוא מפתח מנסיונו כלי-עבודה שונים כדי לעבוד בעצם. הוא גם גילה חומרים כימיים מסויימים שכעזרתם אפשר לשמר את העצם מבלי לפגוע בתכונותיה הטבעיות. כלומר — שהעצם לא תתפוצץ ולא תאבד מגמישותה.

הארם הקרמון הפך מלוקט-מוזון לצייד. כשגילה את העצם, הפך אותה לכלי-נשק בעזרת אבני-צור חרות. הוא עיבד אותה לצרכיו ועשה ממנה כלי-עבודה, מחט לתפירה, ראשי-חץ,

במוחו: הוא סיים למצוץ את מוח העצם, שטף את העצם והניח אותה במירפסת למי-ספר ימים. כשהעצם התייבשה כליל, התישב במירפסת ושיחק עם העצם. הוא שיף, ליטש וחרט בה והעצם נענתה. הוא יצר טבעת גלילית, שבה ניתן להשחיל מפית-אוכל. הרעיון מצא חן בעיניו. הוא התאהב בחומר והתחיל לעשות ממנו תכשיטים לנעמי. כדי להשיג את העצמות הם התחילו לאכול מרקים בלי סוף, הזמינו חברים והאכילו אותם במרק-עצמות. רק כדי שיהיה לו חומר-גלם. אילן יצר טבעות ועגילים לנעמי וגם התחיל למכור חלק מעבודותיו לסטודנטיות שלמדו איתו.

לאט לאט גילה כי בעצם גלומות אפשרויות חיתוך שונות ורעיונות נוספים החלו מתפתחים. חבריו צחקו ממנו ואמרו לו מה אתה מתעסק עם

אילן ונעמי המציאו שיטה חדשה: לעצב תכשיטים ואביזרים העשויים מעצמות חיות

יש אנשים הקונים, אצל הקצב, עצמות למרק, אחרים מפנקים בהן את כלביהם, ויש אחד הקונה עצמות לשם מלאכתו. זהו אילן בן-יוסף, ההופך עצמות לערדים, תליונים, צמידים, טבעות ותגרות מרהיבים כיופים ו-

במקורות, המוכרים בצורתם מיר-קמים ובצבעם את השנהב. מרק בלי סוף. הרומן של אילן עם העצמות התחיל לפני 17 שנה, כשהיה סטודנט לפסיכולוגיה והינוך באוניברסיטת בראילן. תמיד היתה לו נטייה לעסוק במלאכת-יד. באחד הערבים, כשאכלו, הוא ונעמי אשתו, מרק שכלל גם עצמות מוח, צץ רעיון

לסת כרה מחזיק אילן בידו הימנית. אותה הלסת, אחרי הליטוש, הומכת לאבזם מהודר ומקורי לחגורת-עור. בידו השמאלית. את סודות המיקצוע אין אילן מוכן לגלות לאיש.

עצמות גלז שאילן מצא בסיני ומחן הוא מתכוון לעשות תכשיטים מאוד מיוחדים. למעלה מימין: אורלה זוהר, בת ה-16, במחרוזת שיני-פרה ועגילים תואמים עשויים עצם.